

биволю, волъ, бикъ, овца, коза и т. н.) — имена отъ чистъ славянски произходъ, предадени отчасти даже и на заварени отъ славянскитѣ народи или по-после придошли, у които стопануването на тия орждия или животни не е било въздигнато до такава степенъ, както у славянитѣ. Сжщото трѣбва да се каже и за названията изъ домашната, вълнена индустрия на славянитѣ, — тъй внушително развита у тѣхъ (ср. думитѣ: *латно, сукно, вретено, станъ, снованъ, вжтъкъ. основа, козекъ. платче, постелка, поясъ, кожухъ* и т. н.).

Сждейки по почвата и горитѣ до и около самия Сливенъ, можемъ заключи, че съ поселването на славянитѣ тукъ, които очевидно сж преобладавали надъ заваренитѣ отъ тѣхъ туземци по тоя край, както се види отъ чистославянското име на тѣхното подбалканско гнѣздо *Сливенъ*, главнитѣ тукъ славянски стопанства ще сж били на първо мѣсто чистото земедѣлие и въ свръзка съ него *скотовѣдството*; земледѣлскитѣ отрасли: *винодѣлие, градинарство, пчеларство; горско стопанство, разни занаяти*, и т. н.

Тракийцитѣ сж били повечето *скотовѣдци*. Вънъ отъ коня, като товаренъ добитѣкъ, славянитѣ сж заварили тукъ *катъра*, и *магарето*, за които тѣ нѣматъ собствени имена. Тѣ много ще сж научили отъ тракийското скотовѣдство, защото вънъ отъ имената на разнитѣ добитѣци, повечето около стопанисването имъ сж неславянски, или по-късно потурчени. Думата *мандра*, напримѣръ, вж. Gibbon-овия трудъ *Decline and fall the Roman Empire*), се изкарваше *тракийско* (значело мѣсто, разградено съ натрупани камъни).¹⁾

Въ Сливенъ преди много по-сило е било развито *козарството*, наравно съ *овчарството*. Още къмъ първитѣ години на робството почти всички сливенци въ махлата Новосело сж били *скотовѣдци*, а най прочути скотовѣдци въ цѣла България презъ сжщото робство сж били българитѣ въ близкитѣ на Сливенъ краища: Ичера, Катуница, Градецъ, Жеравна, Медвенъ и Котелъ, които до кърджалийско сж боравили изъ поленитѣ и горитѣ между Сливенъ и Бургазския заливъ, а следъ това се прехвърлятъ въ Добруджа. Известно е при това, че най-добрата вълна се добива отъ близкитѣ на Сливенъ карнобатски овци. Въ Сливенския балканъ и до днесъ има много мандри или къшли, частъ отъ които принадлежатъ на странствувацитѣ *каракачани*, които пъкъ, както се знае, сж романизувани и отчасти повизантийчени тракийци. Това е само една отъ нижкитѣ около твърдението за взаимнитѣ влияния въ скотовѣдството между придошлитѣ славяни и заваренитѣ туземци.

¹⁾ *Къшла* е турско и значи *зимовище*. У българитѣ вмѣсто *стадо*, срѣща се думата *турло*, която е отъ латински произход (*turma*; у ромънитѣ *tarla*) или *матокъ*, което е отъ *maturus* (ср. *матокъ* и други подобни думи въ народнитѣ пѣсни. „Общъ Трудъ“, 1868 III 64).